



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **K. G.**, narozeného, bytem, zastoupeného JUDr. Tomášem Kapounem, advokátem se sídlem advokátní kanceláře Kopečná 20, Brno, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7.1.2013 (správně ze dne 7.1.2014, poznámka krajského soudu), sp.zn. SZ/2067/2013/4S-JMK, č.j. MPSV-UM/14065/13/4S-JMK,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne ze dne 7.1.2013 (správně ze dne 7.1.2014, poznámka krajského soudu), sp.zn. SZ/2067/2013/4S-JMK, č.j. MPSV-UM/14065/13/4S-JMK, **se z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.
- III. Odměna právního zástupce žalobce JUDr. Tomáše Kapouna, advokáta se sídlem advokátní kanceláře Brno, Kopečná 241/20, ve výši 6.292 Kč, bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně do 30 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí vydaného Ministerstvem práce a sociálních věcí dne 7.1.2014 pod č.j. MPSV-UM/14065/13/4S-JMK a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

V žalobě a jejím doplňku žalobce uvedl, že rozhodnutí napadá v celém rozsahu, zejména brojí proti nepřiznání nároku na příspěvek na péči za časové období od 1.8.2012 do 31.7.2013, kdy žádost o příspěvek na péči byla podána 20.8.2012 a příspěvek může být přiznán a vyplácen nejdříve od počátku měsíce, ve kterém bylo zahájeno řízení o přiznání příspěvku na péči.

Žalobce uvádí, že zdravotní stav jeho manželky K. G. byl zjištěn nesprávně, neboť šlo o osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby, když vyžadovala každodenní pomoc z toho důvodu, že nezvládala základní životní potřeby, a proto splnila podmínky dané ust. § 8 zákona č. 108/2006 Sb. Žalobce akceptuje, že žalovaný rozhodoval o příspěvku na péči na základě posudků týkajících se zdravotního stavu K. G. ze dne 27.5.2013 (MěSSZ), a revizního posudku ze dne 23.10.2013 (MPSV), který byl shodný s předchozím posudkem a doplňujícího posudku ze dne 18.11.2013 (MPSV), ve kterém bylo konstatováno, že existují důvody pro změnu již přijatých posudkových závěrů, přičemž z důvodu onkologického onemocnění a související únavy uznala nakonec revizní posudková komise potřebu pomoci jiné fyzické osoby ve stupni závislosti I., neboť oprávněná osoba od 1.8.2013 nezvládá tři základní životní potřeby v oblasti mobility, osobní aktivity a domácnost.

Z výše uvedeného vyplývá, že rozhodnutí žalovaného bylo zdůvodněno toliko doplňujícím posudkem ze dne 18.11.2013 v kombinaci s posudky předešlými, přičemž však doplňující posudek ze dne 18.11.2013 tyto částečně změnil, tedy vyslovil jejich částečnou nesprávnost. Žalobce se domnívá, že závěry posudků o nesplnění podmínek pro přiznání příspěvku na péči jsou nesprávné za období od 1.8.2012 do 31.7.2013, neboť nebyl správně zjištěn zdravotní stav K. G. v tomto období, kdy především **nebylo provedeno sociální šetření, nebyla zohledněna celková výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity a uzpůsobení jejího sociálního prostředí**. Ani na výzvu nebyl hodnocen zdravotní stav K. G. v jejím prostředí, nebyla navštívena žádnou pověřenou osobou. Žalobce se dále domnívá, že K. G. nezvládala více než tři základní životní potřeby, měl jí tedy být přiznán vyšší stupeň závislosti.

K. G. již minimálně od operace tlustého střeva v roce 2009 trpěla rozsáhlým onkologickým onemocněním, které jí neumožňovalo zvládat základní životní potřeby tak, jak žalobce uvádí níže:

- a) Mobilita: Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat vstávání a usedání, stoj, zaujímat polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popř. i s přerušováním zastávkami, v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, chůzí po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, používat dopravní prostředky včetně bariérových. **K. G. však stále ležela na lůžku, mohla se pohybovat jen s pomocí francouzských holí – a to s velkými obtížemi – i na WC. Pohybovala se krok za krokem a po 10 m musela opřena o francouzské**

hole odpočívát a posléze si sednout a odpočívát. Zejména měla problém s levou dolní končetinou a pravou horní končetinou. Ani do schodů, resp. do dvou schodů, nemohla bez francouzských holí. Bez pomoci druhé osoby by se nedostala do tramvaje, autobusu či trolejbusu. Navíc měla bolesti, závratě a náchylnost ke zvracení.

- b) Orientace: Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, mít přiměřené duševní kompetence, orientovat se časem, místem a osobou, orientovat se v obvyklém prostředí a situacích a přiměřeně v nich reagovat. **K. G. nemohla už nikam chodit bez doprovodu druhé osoby. Navíc byla velmi unavená, bylo jí mdlo a chtělo se jí často zvracet. V důsledku některých podávaných léků u ní docházelo i k halucinogenním stavům (zejména při paliativní léčbě). Ve dne často usínala a v noci nemohla spát. Ve spánku mluvila s manželem, i když ten nebyl v místnosti. Nepamatovala si, kam co dala.**
- c) Komunikace: Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna dorozumět se a porozumět, a to mluvenou srozumitelnou řečí a psanou zprávou, porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům nebo zvukovým signálům, používat běžné komunikační prostředky. **K. G. byla schopna se dorozumět v jednoduchých záležitostech, cítila se však velmi slabá a unavená až vyčerpaná. Únava se dostavila brzy. Pokud byl problém složitější, hned ji taková situace vyčerpala. Měla velký problém s pamětí.**
- d) Stravování: Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim. **K. G. neměla chuť k jídlu. Jedla málo – místo snídaně, oběda a večeře snědla vždy jen jedno nebo dvě sousta potraviny. Střídala se u ní nechut' k různým jídlům a nutkání ke zvracení. Velmi omezená schopnost přípravy stravy jí ztěžovala stravování. Třásl se jí navíc ruce a nemohla si nalít nápoj, nemohla si porcovat potraviny s nožem kvůli možnému poranění. Vypadávaly jí předměty s rukou, rozbíjela tak doma hrnky a talíře.**
- e) Oblékání a obouvání: Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, oblékat se a obouvat se, svlékat se a zouvat se, manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem. **K. G. se nemohla bez pomoci druhé osoby obléct. Nebyla schopna si navléct některé části oděvů i spodního prádla. Potřebovala pomoc, zejména pravou rukou jakoby měla ochrnutou, takže jí bylo nutno pravou horní končetinu zvedat a zasouvat do rukávu.**
- f) Tělesná hygiena: Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna použít hygienické zařízení, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, provádět celkovou hygienu, česat se, provádět ústní hygienu, holit se. **K. G.**

nebyla bez pomoci schopna provádět celkovou tělesnou hygienu. Nemohla se dostat z vany v koupelně, i s pomocí druhé osoby to bylo velmi složité, zejména pro omezení pohyblivosti pravé ruky a dolních končetin.

- g) Výkon fyziologické potřeby: Za schopnost zvládat tuto základní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna včas použít WC, vyprázdnit se provést očistu, používat hygienické pomůcky. **K. G. měla stále zácpu, na stoličce chodila po týdnu, pouze s pomocí používaných silných projímacích prostředků. Čípky pro ni nebyly tak účinné a nedokázala si je nepohyblivou rukou zavádět. Rovněž tím byla komplikovaná i očista. Dala se konstatovat začínající a rozvíjející se inkontinence.**
- h) Péče o zdraví: Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna dodržovat stanovený léčebný režim, provádět stanovená léčebná a ošetrovatelská opatření a používat k tomu potřebné léky, pomůcky. **K. G. užívala léky dle předpisů a doporučení lékaře, ale úkony spojené s masáží bolestivých míst a natírání gelem potřebovala provést s pomocí druhé osoby.**
- i) Osobní aktivity: Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vstupovat do vztahu s jinými osobami, stanovit si a dodržet denní program, vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí jako např. vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti. **K. G. nemohla chodit do obchodu, nebyla už schopna vstupovat do kontaktu s jinými osobami mimo rodinu. Necítila se dobře, což mělo za následek, že už nemohla vyřizovat žádné záležitosti, na úřadech vůbec. Převážně ležela doma a sténala bolestmi.**
- j) Péče o domácnost: Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna nakládat s penězi v rámci osobních příjmů a domácnosti, manipulovat s předměty denní potřeby, obstarat si běžný nákup, ovládat běžné domácí spotřebiče, uvařit si teplé jídlo a nápoj, vykonávat běžné domácí práce, obsluhovat topení a udržovat pořádek. **K. G. nezvládala nákupy, často zvracela, domácí spotřebiče mohla ovládat jen s omezením. Často mohla únavou i vsedě usnout a mohlo dojít k požáru nebo výbuchu, takže bez dozoru a pomoci druhé osoby zde bylo nebezpečí. Při svém omezení pohyblivosti byla vyloučena možnost vařit a dělat domácí úklid.**

S ohledem na výše uvedené navrhovala, aby rozhodnutí žalovaného, které je předmětem napadené žaloby bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Žalobkyně také požadovala, aby soud zavázal žalovaného nahradit jí vzniklé náklady řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že Úřad práce ČR – krajská pobočka v Brně (dále jen „Úřad práce“) rozhodl o žádosti příspěvku na péči podané dne 20.8.2012 tak, že K. G. (dále jen „účastník řízení“) nebyl přiznán příspěvek na péči s odůvodněním, že posouzením nároku na příspěvek bylo zjištěno, že podle ust. § 8 zákona č. 108/2006 Sb., o

sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o sociálních službách“), nejde o osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby.

Podle výsledků posouzení stupně závislosti pro účely příspěvku na péči ze dne 27.5.2013 posudkovým lékařem MěSSZ Brno bylo stanoveno, že účastník řízení vyžaduje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby a nezvládá dvě základní životní potřeby. Tím podle ust. § 8 zákona o sociálních službách nejde o osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby.

Tento posudkový závěr byl podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí. Proti němu účastník řízení podal v zákonné lhůtě odvolání, v němž uvedl, že s rozhodnutím nesouhlasí a žádá o jeho přezkoumání.

Usnesením ze dne 4.9.2013 bylo řízení přerušeno odvolacím orgánem do dne doručení nového posouzení stupně závislosti, které pro účely odvolacího řízení posuzuje PK MPSV ČR, v daném případě detašované pracoviště v Brně. Aby mohl být přezkoumán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a v rozsahu námitek uvedených v odvolání, bylo u PK MPSV vyžádáno posouzení zdravotního stavu účastníka řízení pro účely odvolacího řízení správního.

Ten byl znovu přezkoumán a zhodnocen na jednání PK MPSV dne 23.10.2013. Předmětem jednání byl stupeň závislosti osoby. PK MPSV jednala bez přítomnosti účastníka řízení, kterého písemně informovala, že po prostudování podkladové dokumentace dospěla k závěru, že tato je dostatečná k projednání věci v nepřítomnosti a k přijetí posudkového závěru. Posudková komise uvedla, že měla při vypracování posudku k dispozici spisovou dokumentaci Ministerstva i spisovou dokumentaci Úřadu práce včetně napadeného rozhodnutí, odvolání a sociálního šetření ze dne 22.2.2013, a pokud jde o lékařské zprávy, šlo zejména o odborné lékařské zprávy z onkologických vyšetření proběhlých v roce 2013 a zprávu praktického lékaře. PK MPSV uvedla, že podkladovou dokumentaci i zdravotní dokumentaci prostudovala a toto zhodnotila jako dostatečné k projednání věci v nepřítomnosti účastníka řízení a k přijetí posudkového závěru:

K datu vydání napadeného rozhodnutí šlo o osobu starší 18 let věku, která se podle ust. § 8 zákona o sociálních službách nepovažuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžadovala každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby, nebyla však neschopna zvládat alespoň tři nebo čtyři základní životní potřeby. Tento stav trval i k datu 1.8.2012.

PK MPSV po prostudování podkladové a zdravotní dokumentace a vyhodnocení údajů, týkajících se zdravotního stavu, uvedených v odvolání a s ohledem na funkční poruchy, vyplývající ze zdravotního stavu, dospěla k závěru, že účastník řízení z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nezvládá dvě základní životní potřeby:

- i) Osobní aktivity
- j) Péče o domácnost.

Ostatní hodnocení základní životní potřeby (mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví) doložený zdravotní stav účastníka řízení umožňuje přiměřeně zvládat.

PK MPSV uvedla, že se jedná o účastníka řízení, bez klidové dušnosti. Hybnost horních končetin je dobrá. Nejsou prokázány závažné poruchy hybnosti nosných kloubů, páteře a parézy. PK uvádí, že u účastníka řízení nejsou dokumentovány vady zraku, sluchu ani mentální postižení, které by omezovaly orientaci a komunikaci. Účastník řízení je kardiopulmonálně kompenzován. PK MPSV uvedla, že účastník řízení je samostatně mobilní, orientován a komunikativní. Nejde o osobu s úplnou nebo praktickou hluchotou, ani nejde o osobu hluchoslepou, ani nejde o osobu s praktickou nebo úplnou nevidomostí.

Podrobnější informace o posouzení jsou obsaženy v posudkovém spise.

PK MPSV k námitkám uvedeným v odvolání pak uvedla následující:

Sdělila, že posudkový závěr MěSSZ vycházel ze zjištění zdravotního stavu účastníka řízení a jeho funkčních důsledků, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Mezi doloženými lékařskými nálezy nejsou rozpory, které by se dotýkaly skutečností významných pro posudkový závěr k datu vydání napadeného rozhodnutí. PK MPSV konstatuje, že preventivní přítomnost druhé osoby pro vyloučení případného rizika pádu při nevolnosti, závratí, není posudkově rozhodná. U účastníka řízení nejsou prokázány poruchy psychických a duševních funkcí, které by měly dopad na schopnost vykonávat základní životní potřeby. Pomoc při vyřizování na úřadech je PK MPSV uznáno.

Dle PK MPSV u účastníka řízení nebyla prokázána těžká porucha funkce nebo ztráta funkce duševních, smyslových a fyzických schopností, která by objektivně odůvodňovala neschopnost zvládat základní životní potřeby mimo uznaných.

Dolní končetiny účastníka řízení neztratily svoji funkci, plní funkci opěrnou i dynamickou.

PK MPSV uvádí, že nejsou dokumentovány parézy ani závažné omezení rozsahu hybnosti nosných kloubů. Pohybový a nosný aparát umožňuje chůzi po rovině s přestávkami, chůzi po schodech s přidržením se o zábradlí i používání bariérových dopravních prostředků.

PK MPSV se k námitkám účastníka řízení vyjádřila v posudkovém zhodnocení, kdy konstatuje, že funkční schopnosti dané dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem se hodnotí s využíváním zachovalých potenciálů a kompetencí osoby (tj. zachovanými funkčními schopnostmi) a s využitím běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku (tzv. facilitátory, facilitující prostředky). Tzn., že pro účely zákona o sociálních službách se hodnotí funkční dopady zdravotního postižení na schopnost zvládat základní životní potřeby s využitím facilitujících prostředků, které vyrovnávají případné znevýhodnění a napomáhají nebo umožňují samostatnost. Může jít např. o zdravotně vyhovující oblečení, obuv, hůl, berli, chodítko, zábradlí, madlo, odstranění prahu, lžici na obouvání, kompenzační pomůcky jako

protézy, brýle, lupy, sluchadla, pomůcky při úniku moče, chůze s přidržováním o zábradlí, vstávání s oporou o nábytek atd.

Po obdržení nového posouzení stupně závislosti osoby žalovaný vyrozuměl účastníka řízení o pokračování odvolacího řízení a právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Svého práva ve stanovené lhůtě využil a řízení doplnil písemným vyjádřením, lékařskou zprávou a plnou mocí, kterou zmocňuje pana K. G. (dále jen žalobce) k zastupování jeho osoby v řízení o příspěvku na péči.

Žalovaný shledal doložené skutečnosti důvodnými k vydání doplňujícího posouzení PK MPSV. Řízení přerušeno do dne doručení doplňujícího posouzení stupně závislosti, které pro účely odvolacího řízení posuzuje PK MPSV.

Zdravotní stav účastníka řízení byl znovu přezkoumán a zhodnocen na jednání PK MPSV dne 18.11.2013. Posudková komise prostudovala znovu podkladovou dokumentaci i doplněnou zdravotní dokumentaci a toto zhodnotila jako dostatečné k projednání věci v nepřítomnosti účastníka řízení a zmocněnce k přijetí posudkového závěru.

Do 1.7.2013 a k datu vydání napadeného rozhodnutí šlo o osobu starší 18 let věku, která se podle ust. § 8 odst. 2 zákona o sociálních službách nepovažuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Od srpna 2013 a k datu vydání napadeného rozhodnutí jde o osobu starší 18 let věku, která se podle ust. § 8 odst. 2 písm. a) zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby a není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby.

Po opětovném prostudování podkladové dokumentace i nově doložených nálezů PK MPSV vyhodnotila skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění posudku a shledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru.

PK MPSV po prostudování podkladové a zdravotní dokumentace a vyhodnocení údajů, týkajících se zdravotního stavu, uvedených v odvolání a s ohledem na funkční poruchy, vyplývající ze zdravotního stavu, dospěla k závěru, že účastník řízení z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nezvládá tři základní životní potřeby od 1.8.2013:

- a) mobilita
- i) osobní aktivity
- j) o domácnost.

Ostatní hodnocené základní životní potřeby doložený zdravotní stav účastníka řízení umožňuje přiměřeně zvládat. Jedná se, jak PK uvedla, o účastníka řízení bez klidové dušnosti, hybnost horních končetin je dobrá. Účastník řízení je kardiopulmonálně kompenzován a nejsou prokázány závažné poruchy hybnosti nosných kloubů, páteře a parézy. U účastníka řízení nejsou dokumentovány vady zraku, sluchu ani mentální postižení, které by omezovaly orientaci a komunikaci. Jedná se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje tělesné funkční schopnosti. PK MPSV navíc uznala od 8/2013 potřebu pomoci při mobilitě, která je omezena únavou u onkologického onemocnění. Účastník řízení je orientován a

komunikativní. PK MPSV uvádí, že nejde o osobu s úplnou nebo praktickou hluchotou, ani nejde o osobu hluchoslepou. Nejde o osobu s praktickou nebo úplnou nevidomostí.

PK MPSV k námitkám uvedeným k odvolání uvedla následující:

Sdělila, že u účastníka řízení nebyla prokázána těžká porucha funkce nebo ztráta funkce duševních, smyslových a fyzických schopností, která by objektivně zdůvodňovala neschopnost zvládat základní životní potřeby mimo uznaných. Základní životní potřebu – Mobilita: PK MPSV k této základní životní potřebě uvádí, že ji uznává. Orientace: PK MPSV k této základní životní potřebě uvádí, že u účastníka řízení nebyla prokázána porucha intelektu ani závažná demence. Účastník řízení má smyslové a duševní schopnosti k chápání v dostatečné míře toho kdo je, kde je a v jakém čase se nachází. Je schopen orientovat se zrakem, sluchem, má i přiměřené duševní kompetence orientovat se v obvyklém prostředí (přirozené sociální prostředí) a situacích a přiměřeně v nich reagovat. Komunikace: PK MPSV k této základní životní potřebě uvádí, že účastník řízení je schopen se dorozumět a porozumět mluvenou srozumitelnou řečí a psanou zprávou stručného obsahu a malého rozsahu, podepsat se. Je schopen dále porozumět všeobecně používaným základním obrazovým nebo zvukovým signálům, používat běžné komunikační prostředky, Poznává např. piktogram signalizující místnost s toaletou, světelnou signalizaci na přechodu pro chodce, troubení auta apod. Duševní i smyslové schopnosti účastníka řízení jsou dostatečné. Stravování: PK MPSV k této základní životní potřebě uvádí, že účastník řízení je schopen si vybrat hotovou stravu v pevném i tekutém stavu a dát na talíř, nalít nápoj, posunout na místo konzumace, najíst se (lžící) a napít se. U účastníka řízení není přítomna duševní porucha, oboustranná praktická nebo úplná slepota. Funkce horních končetin je zachována, intelektově je přiměřených schopností, pro neschopnost naporcování a naservírování stravy není medicínský korelát. Oblékání a obouvání: PK MPSV k této základní životní potřebě uvádí, že účastník řízení je schopen oblékání a obouvání zdravotně vyhovujícího oblečení/obutí s využitím pomůcek. U účastníka řízení není dokumentována porucha stejné funkce dolních končetin. Horní končetiny jsou funkční. Tělesná hygiena: PK MPSV k této základní životní potřebě uvádí, že u účastníka řízení se nejedná o těžkou poruchu funkce obou horních nebo dolních končetin, ztrátu zraku ani duševních kompetencí bránící provedení celkové hygieny. Je schopen se umýt u umyvadla, provést celkovou hygienu postupným umýváním jednotlivých částí těla. Technický způsob provedení ve vaně, sprchovém koutě, ve stoji nebo vsedě není posudkově rozhodný. Výkon fyziologické potřeby: PK MPSV k této základní životní potřebě uvádí, že účastník řízení je schopen vykonat fyziologickou potřebu včetně očisty i výměnu pomůcek při počínající inkontinenci. Péče o zdraví: PK MPSV k této základní životní potřebě uvádí, že účastník řízení je plně orientován, bez poruchy intelektových schopností. Není přítomna závažná porucha zraku. Se zjištěným zdravotním stavem je schopen dodržet doporučení lékařů, dodržovat léčebný režim, je schopen správného rozpoznání i aplikace léků. Osobní aktivity: PK MPSV tuto základní životní potřebu uznává. Péče o domácnost: PK MPSV tuto základní životní potřebu uznává.

Posudkový závěr vycházel ze správného použití posudkových kritérií. Na základě takto provedeného přezkumu dospěla PK MPSV k závěru, že posudkový závěr OSSZ lze potvrdit.

PK MPSV se k námitkám účastníka řízení vyjádřila v posudkovém zhodnocení, kdy konstatuje, že funkční schopnosti dané dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem se hodnotí s využíváním zachovalých potenciálů a kompetencí osoby (tj. zachovanými funkčními schopnostmi) a s využitím běžně dostupných pomůcek a prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku (tzv. facilitátory, facilitující prostředky). Tzn., že pro účely zákona o sociálních službách se hodnotí funkční dopady zdravotního postižení na schopnost zvládat základní životní potřeby s využitím facilitujících prostředků, které vyrovnávají případné znevýhodnění a napomáhají nebo umožňují samostatnost. Může jít např. o zdravotně vyhovující oblečení, obuv, hůl, berli, chodítko, chůze s přidržováním o zábradlí, vstávání s oporou o nábytek atd.

Po obdržení nového posouzení stupně závislosti osoby žalovaný vyrozuměl žalobce o pokračování odvolacího řízení a právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve smyslu ust. § 36 správního řádu. Svého práva ve stanovené lhůtě nevyužil, řízení nedoplnil.

Žalovaný konstatuje, že posudek posudkové komise byl vypracován ve vztahu ke všem námitkám uvedeným v odvolání. Z posudku je zřejmé, z čeho posudková komise při jeho vypracování vycházela, jaké podklady a jí samotnou zjištěné skutečnosti hodnotila. Posudek byl vypracován komisí v řádném složení a obsahuje odůvodnění míry závislosti účastníka řízení. Z posudku je rovněž patrné, že posudková komise měla pro posouzení zdravotního stavu dostatek podkladů i bez přítomnosti účastníka řízení a zmocněnce.

Na základě výše uvedených skutečností žalovaný dospěl k závěru, že byly shromážděny dostatečné podklady pro vydání rozhodnutí o odvolání, a proto rozhodl na základě žádosti o příspěvek na péči podané dne 20.8.2012 a nového posouzení zdravotního stavu účastníka řízení ze dne 23.10.2013 a doplňujícího posouzení ze dne 18.11.2013, kdy byl PK MPSV zhodnocen v rozsahu potřebném pro účely odvolacího řízení a nové posouzení závislosti účastníka řízení bylo stanoveno na základě dostatečně doložené a v průběhu odvolacího řízení doplněné zdravotní dokumentace.

Zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely stanovení posudkového závěru zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití kritérií stanovených v právních předpisech, protože byly objektivizovány všechny skutečnosti, týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků, významné pro posudkový závěr.

Podle ust. § 7 zákona o sociálních službách příspěvek na péči se poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby. Nárok na příspěvek má osoba uvedená v ust. § 4 odst. 1 zákona o sociálních službách, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle ust. § 8 zákona o sociálních službách.

Podle ust. § 13 zákona o sociálních službách nárok na příspěvek vzniká dnem splnění zákonem stanovených podmínek, nárok na výplatu příspěvku vzniká podáním žádosti o přiznání příspěvku a tento může být přiznán a vyplácen nejdříve od počátku kalendářního měsíce, ve kterém bylo zahájeno řízení ve věci. Splňuje-li oprávněná osoba podmínky nároku na příspěvek jen po část kalendářního měsíce, náleží příspěvek ve výši, v jaké náleží za kalendářní měsíc.

Žalovaný konstatoval, že posouzením zdravotního stavu účastníka řízení pro účely příspěvku na péči bylo prokázáno, že splňuje zákonem stanovené podmínky pro přiznání příspěvku na péči ve výši 800 Kč měsíčně od 1.8.2013 a odvolání se proto vyhovuje.

Vzhledem k výše uvedenému má žalovaný za to, že žaloba není důvodná.

Z připojeného správního spisu bylo zjištěno, že žádost o příspěvek na péči K. G. podala 20.8.2012.

Sociální šetření pro účely řízení o příspěvku na péči bylo provedeno sociálním pracovníkem Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Brně, kontaktní pracoviště Brno-město 22.2.2013 od 12:50 hod. do 13:40 hod. a v záznamu je uvedeno, že poskytovatelem péče je manžel K. G., pokud jde o jednotlivé úkony, které se hodnotí pro přiznání příspěvku na péči, tak uvedeno: mobilita – 200 m ujde v doprovodu, nemá problémy s chůzí, ale bývá jí špatně po chemoterapii, přípravu stravy nezvládne, nemá na jídlo chuť, když musí vařit, tak to zvládne, obouvání a oblékání zvládne, hygiena a výkon fyziologické potřeby, zatím nemá žádné problémy, hygienu zvládá také, nákupy, běžné malé (např. chleba, mléko) zvládne, je jí špatně z chemoterapie, sedí, leží, sleduje televizi, nic nedělá. Veškerou práci spojenou s chodem a provozem domova vykonává manžel. Potřebuje průkaz ZTP, aby mohla jezdit tramvají, manipulaci s penězi zvládne.

Pod záznamem o sociálním šetření uvedeno, že tohoto se zúčastnila žadatelka paní G., je uvedena, která sociální pracovnice šetření provedla, pod tímto záznamem o sociálním šetření není podpis žadatelky K. G., ani není uvedeno, zda k Záznamu o sociálním šetření má nějaké připomínky, nebo s ním souhlasí. Ve věci pak byl zhodnocen zdravotní stav K. G. lékařem MěSSZ Brno 27.5.2013, kdy posudkový lékař dospěl k závěru, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu K. G. tato potřebuje pomoc v následujících oblastech základních životních potřeb, a to osobní aktivity a péče o domácnost.

11.7.2013 Úřad práce ČR – krajská pobočka v Brně, kontaktní pracoviště Brno-město pod č.j. MPSV-UP/1083162/13/AIS-SSL vydal rozhodnutí, kdy nepřiznal K. G. příspěvek na péči.

Do tohoto rozhodnutí jmenovaná podala odvolání, kdy žalovaný v rámci odvolacího řízení nechal znovu posoudit zdravotní stav žalobkyně PK MPSV ČR, na pracovišti v Brně dne 23.10.2013. Posudková komise po prostudování lékařských nálezů, které v posudku vyjmenovala, když jednala bez přítomnosti K. G. a podkladovou dokumentaci pokládala za dostačující, uvedla v posudkovém závěru, že jmenovaná nebyla schopna zvládat dvě základní životní potřeby, a to osobní aktivity a péče o domácnost s tím, že ostatní základní životní potřeby s ohledem na svůj zdravotní stav je schopna zvládat, přičemž měla, jak uvedeno PK, k dispozici nejen odborné lékařské nálezy, které v posudku uvedla, ale i Záznam ze sociálního šetření.

Posuzovaná měla možnost se vyjádřit k podkladům rozhodnutí, když její zmocněnec uvedl, že zdravotní stav K. G. se od posledního vyšetření 22.10.2013 podstatně zhoršil, dle něho je nutno přímo posoudit její zdravotní způsobilost, resp. nezpůsobilost, a to jedine

návštěvou sociální pracovnice nebo komise, a to okamžitě. Toto vyjádření je datováno dnem 4.11.2013.

Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR poté nechalo vypracovat doplňující posouzení zdravotního stavu s ohledem na stanovisko posuzované K. G., kdy tato uvedla, kterou podkladovou dokumentaci měla k dispozici, poukázala nově i na vyjádření účastníka řízení ze dne 4.11.2013 a uvedla, že jednání proběhlo v nepřítomnosti posuzované, kdy byla prostudována podkladová dokumentace, která byla dostatečná k projednání v nepřítomnosti a k přijetí posudkového závěru. Posudkový závěr byl takový, že od 8/2013 nejde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. d), c) nebo b) zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV., III. nebo II., jde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby a není neschopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb, ani sedm nebo osm, ani pět nebo šest takových potřeb, **není však schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby, přičemž od měsíce srpna 2013 je prokázáno déletrvající zhoršení zdravotního stavu u onkologicky posuzované, když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje tělesné funkční schopnosti a od měsíce srpna 2013 rozsah a tíže poruchy funkčních schopností má vliv na schopnost zvládání základních životních potřeb v oblasti:**

- a) mobilita
- i) osobní aktivity
- j) péče o domácnost.

Oproti dřívějšímu PK navíc uznala od srpna 2013 potřebu pomoci při mobilitě, která je omezena únavou u onkologického onemocnění. Je nadále orientovaná, komunikativní. Nejde o osobu s úplnou nebo praktickou hluchotou, nejde ani o osobu hluchoslepu, ani nejde o osobu s praktickou nebo úplnou nevidomostí. Nebyla prokázána těžká porucha funkce nebo ztráta funkce duševních, smyslových a fyzických schopností, která by objektivně odůvodňovala neschopnost zvládat základní životní potřeby mimo uznaných. Do měsíce července 2013 posudková komise neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru v předchozím posudku ze dne 23.10.2013.

Po doplněném posouzení zdravotního stavu pak bylo vydáno rozhodnutí žalovaného, které je předmětem soudního přezkumu.

Poté, kdy ve věci žalobce podal žalobu, krajský soud ve věci nařídil jednání na den 1.4.2015. U tohoto jednání žalobce uvedl, že žádost o příspěvek na péči K. G., jeho manželka, podávala v srpnu roku 2012, kdy její zdravotní stav byl již takový, že nebyla schopna zvládat základní životní potřeby. Kdyby tomu tak nebylo, žádnou žádost by nepodávala. Úřad práce vydal rozhodnutí za velmi dlouhou dobu, a pokud pak jde o rozhodnutí žalovaného, to bylo doručeno až po smrti manželky. Dále uvedl ke zvládaným či nezvládaným úkonům, že pokud jde o mobilitu, již v roce 2012 byl zdravotní stav manželky takový, že mohla chodit pouze na krátké vzdálenosti za pomoci dvou francouzských holí. Byla však velmi unavená, každých 100 m musela odpočívat a vzdálenost, řekněme 1 km, by šla třeba hodinu. V té době musela

manželka několikrát týdně docházet na lékařské prohlídky, odběry krve a chemoterapii. Žalobce ji vždycky doprovázel, cestovali prostředky MHD, a protože manželka neměla průkazku, dopravní prostředky byly plné, nikdo ji nepustil sednout, takže to bylo velmi obtížné. V té době manželka docházela již pouze k lékařům, na žádné vycházky již nechodila. Nebyla schopna sama nastoupit do žádného prostředku MHD, žalobce ji vždycky musel pomáhat, protože kromě toho, že byla velmi unavená, měla značné problémy s pravou rukou a levou nohou. V podstatě ji musel do autobusu nebo tramvaje vytlačit. Dále uvedl, že její nemoc postupovala, bývala velice unavená, otupená množstvím léků, které užívala, takže dle jeho názoru nemohla zvládat sama téměř žádnou základní životní potřebu. Např. pokud jde o stravování, rozhodně nebyla schopna si žádné jídlo připravit, i připravené jídlo jí musel žalobce nakrájet, nápoj jí musel nalít, a i tak se mnohokrát stalo, že jí např. hrnek vypadl z ruky a rozbil se. Nebyla schopna v té době si jídlo už vůbec naservírovat, všechno jí musel žalobce připravit na talíř a nakrájet, aby ho mohla sníst. Také pokud jde o tělesnou hygienu, bylo to od roku 2012 již velmi složité, protože, jak uvedl, měla velké problémy s pravou rukou, byla stále velmi unavená, takže do vany by nedokázala vůbec bez pomoci vlézt a umýt se. Do vany, kterou v koupelně mají, ji dostal žalobce pouze zpočátku a později, protože nebyla schopna v tom pomáhat, nebyl schopen ji z vany vytáhnout. Později jí pouze již do mísy nalil vodu, tu jí dal k lůžku, a tak se pomalu omyla. Na části těla, na které si nedosáhla, jí musel stejně pomáhat, většinou však přijela jejich dcera z Olomouce, a to ji umyla. Např. vlasy by si vůbec sama neumyla. Pokud jde o výkon fyziologické potřeby, když potřebovala manželka jít na WC, musela žalobce zavolat a ten jí pomohl na WC tak, že jí tam musel dovést. Zdůraznil, že celá situace se velmi těžce popisuje, neboť zdravotní stav manželky se hodně měnil k horšímu a má zato, že u všech úkonů základní životní potřeby prostě potřebovala pomoc jiné osoby, protože by spoustu věcí sama nezvládla. Pokud jde o výkon fyziologické potřeby, manželka mívala často zácpu, takže musela používat různá projímadla. Vzhledem ke svému zdravotnímu stavu měla také velmi špatnou psychiku a v podstatě 24 hodin denně o ni někdo musel pečovat, takže přiznání příspěvku na péči až od srpna 2013, a to pouze ve výši 800 Kč měsíčně, je naprosto nedostačující. Pokud pak jde o oblékání a obouvání, bez pomoci jiné osoby by tento úkon rozhodně manželka nezvládla. Pokud pak jde o péči o zdraví, léky, které užívala, jí žalobce přichystal k lůžku, a vždy jí musel přinést něco, čím by je zapila. Ze všech úkonů základní životní potřeby by byla schopna tak pouze dva zvládnout sama.

Dále pak uvedl, že provedení sociálního šetření museli s manželkou několikrát na úřadu práce urgovat, aby bylo provedeno. Dle žalobce však bylo provedeno pouze formálně, za tu dobu, co u nich v bytě byla sociální pracovnice, by nebyla schopna vůbec zjistit, jakých úkonů manželka je či není schopna.

Dále pak uvedl, že manželka používala náplasti proti bolesti, ty jí žalobce lepil na místo, které řekla, sama by nebyla vůbec schopna si tyto náplasti nalepit nebo odlepit. S ohledem na velmi náročnou péči o manželku s dcerou uvažovali o zařízení hospicu, bohužel však manželka zemřela dříve, než se jim to podařilo zařídit.

Měl za to, že příspěvek na péči měl být manželce přiznán od roku 2012, tedy od podání žádosti, a to příspěvek na péči ve stupni IV.

Soud konstatuje, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s.ř.s.) osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), jde o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

V souladu s § 75 odst. 1, § 2 s.ř.s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Posouzení věci krajským soudem.

Žaloba je důvodná.

Podmínky nároku na příspěvek na péči stanoví část druhá, hlava I., ust. § 7 zákona o sociálních službách. Podle ust. § 7 odst. 1 zákona se příspěvek poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby. Tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob. Podle ust. § 7 odst. 2 citovaného zákona má na příspěvek nárok osoba uvedená v ust. § 4 odst. 1, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle ust. § 8.

Stupeň závislosti posuzuje podle ust. § 25 odst. 2 a ust. § 28 odst. 2 zákona o sociálních službách na základě žádosti správního orgánu I. stupně příslušný orgán Okresní správy sociálního zabezpečení, v odvolacím řízení potom Ministerstvo práce a sociálních věcí, které má pro tento účel zřízeny, resp. využívá, posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů). Posudková komise MPSV při posouzení stupně závislosti zpracovává posudek ve formě kvalifikovaného podkladu pro rozhodnutí, v němž je dokumentován proces pořízení posudku, posudkový závěr a jeho odůvodnění.

Jak vyplývá z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek ze dne 3.2.2010, č.j. 3Ads 77/2009-60, dostupný na www.nssoud.cz), na posudek závislosti osoby na péči je třeba nahlížet jako kterýkoli jiný důkazní prostředek, neboť se jedná sice o tzv. povinný důkaz, nikoliv o závazné stanovisko či závazný podklad rozhodnutí. Posudek podléhá hodnocení správního orgánu, jeho správnost není nikterak presumována. Ačkoliv odborné lékařské nálezy posudku nepodléhají hodnocení správních orgánů, neboť k tomu nemají správní orgány odborné lékařské znalosti, nezbavuje je to povinnosti hodnotit provedené důkazy ve správním řízení, a tudíž i správnost posudku z hlediska jejich úplnosti a přesvědčivosti (např. rozsudek NSS ze dne 18.3.2010, č.j. 6Ads 143/2009-60, dostupný na www.nssoud.cz). Jinak řečeno, správní orgán nemůže bez dalšího převzít závěr posudkové komise jako pravdivý, aniž by se úplností a přesvědčivostí jejího posouzení zabýval. Základním předpokladem pro to, aby správní orgán mohl vyhodnotit přesvědčivost a úplnost předloženého posudku, je přezkoumatelnost posudků vzhledem k jeho zákonem stanoveným podkladům vymezeným v § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách (které platí jak pro posudek prvoinstančním, tak i v odvolacím řízení). Správní orgán musí vycházet z posudku, který obsahuje nejen výrok, ale který musí být řádně a přesvědčivě odůvodněn s odkazem na doložený nález ošetřujícího lékaře, výsledek sociálního šetření, výsledek funkčních vyšetření,

popř. výsledek vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. K závěrům o úplnosti a přesvědčivosti posudků správní orgán tedy může dospět jen tehdy, pokud se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především pak s těmi, které namítá účastník řízení uplatňující nárok na příspěvek na péči.

Soud konstatuje, že v daném případě se dle názoru soudu posudková komise řádně nevypořádala, resp. dostatečným způsobem nevypořádala s lékařskými zprávami ohledně zdravotního stavu K. G. s ohledem na to, zda je schopna všechny aktivity základních fyzických potřeb s ohledem na svůj zdravotní stav zvládat.

Soud totiž konstatuje, že žádost o příspěvek na péči K. G. podala již 20. srpna 2012, když rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, úřadu práce bylo vydáno až 11.7.2013, tj. v podstatě bez jednoho měsíce za jeden rok, když je zcela evidentní, že zdravotní stav K. G. se stále zhoršoval, když ze založeného úmrtního listu ve správním spise vyplývá, že jmenovaná 15.11.2013 zemřela a rozhodnutí žalovaného bylo vydáno až 7.1.2014, tedy po její smrti.

Je sice pravdou, že sociální šetření bylo v průběhu správního řízení provedeno a byl o něm učiněn záznam, sociální šetření bylo však provedeno až po půl roce od podání žádosti o příspěvek a z jeho záznamu vyplývá, že se skutečně i dle názoru soudu, tak jak tvrdí žalobce, jedná o sociální šetření provedené vysloveně formálně, neboť za uvedený krátký časový úsek rozhodně sociální pracovníci nemohli sami zjistit, a dle názoru soudu ani nezjišťovali, jakých úkonů uvedených v příloze č. 1 vyhl. č. 505/2006 Sb. je K. G. schopna sama, jakých s pomocí a do jaké míry.

Soud v tomto směru dospěl k závěru, že sociální šetření v daném případě bylo provedeno naprosto nedostatečně a vzhledem k tomu, že zdravotní stav K. G. se zhoršoval, mělo být provedeno znovu buďto úřadem práce, anebo ho měl provést žalovaný v rámci přezkoumávání zdravotního stavu K. G.

Pokud pak jde o rozhodnutí žalovaného ze 7.1.2014, z něhož vyplývá, že K. G. se příspěvek na péči přiznává ve výši 800 Kč (I. stupeň – lehká závislost), a to od 1.8.2013 do 31.12.2015. Soud se ztotožňuje se stanoviskem žalobce, že z posudku PK MPSV ČR, pracoviště v Brně ze dne 18.11.2013 vůbec nevyplývá, proč K. G. bylo uznáno od 1.8.2013, že nezvládá kromě osobních aktivit a péče o domácnost i mobilitu, a proč bylo uvedeno datum od 1.8.2013 do 31.12.2015, neboť toto není naprosto ničím v posudku PK MPSV ČR, pracoviště Brno zdůvodněno, když soud zdůrazňuje, že setrvává na stanovisku, že sociální šetření, které bylo provedeno v únoru roku 2013, bylo šetřením pouze formálním.

Podle § 78 odst. 1 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení.

Protože soud dospěl k závěru, že v případě K. G. nebyl náležitě zjištěn skutkový stav věci, tak jak má na mysli ust. § 3 správního řádu, soud rozhodnutí žalovaného ze dne 7.1.2013 (správně 2014) zrušil dle § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Dle § 78 odst. 5 s.ř.s. právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán.

Soud vyslovuje právní názor, že v dané věci bude třeba před vydáním nového rozhodnutí náležitě zjistit skutkový stav věci, který se zjišťuje k době, kdy bylo vydáno rozhodnutí správního orgánu, přičemž soud připomíná, že pokud jde o zdravotní stav K. G. je zcela evidentní, že od podání žádosti o příspěvek na péči, kdy celé řízení trvalo velmi dlouhou dobu, se zdravotní stav žalobkyně, kvůli jejímu zásadnímu zdravotnímu postižení výrazně zhoršoval, až došlo k jejímu úmrtí 15.11.2013.

Pokud pak jde o náklady řízení, žalobce měl ve věci úspěch, náklady řízení mu však žádné nevznikly, a proto mu nebyly také přiznány (§ 60 odst. 1 s.ř.s.).

Podle § 35 odst. 8 s.ř.s. byl žalobci ustanoven k ochraně jeho práv právní zástupce JUDr. Tomáš Kapoun, advokát.

Dle tohoto zákonného ustanovení náleží právnímu zástupci odměna za zastupování a zaplacení hotových výdajů, které v takovém případě hradí stát.

Právní zástupce žalobce vyčíslil odměnu tak, že se jedná o sazbu za jeden úkon 1.000 Kč s tím, že ve věci bylo provedeno celkem 8 úkonů – příprava a převzetí právního zastoupení a první porada s klientem dne 29.4.2014, další tři porady s klientem přesahující jednu hodinu (13.5.2014, 5.11.2014, 4.2.2015), doplnění kasační stížnosti ze dne 13.5.2014, doplnění žaloby 26.11.2014 a účast na soudním jednání dne 1.4.2015 a 8.4.2015. Celkem činí odměna za 8 úkonů právní služby 8.000 Kč, k tomu je třeba připočítat ještě 2.400 Kč za 8 režijních paušálů po 300 Kč dle § 13 advokátního tarifu. Náklady ustanoveného zástupce celkem činí 10.400 Kč. Ustanovený zástupce je plátcem DPH. Po přičtení DPH se tedy jedná o částku 12.584 Kč.

Pokud jde o výši odměny, soud uvádí, že z rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 9Ads 119/2014-50 vyplývá, že ustanovenému zástupci K. G. JUDr. Tomáši Kapounovi byla přiznána odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 3.146 Kč a bylo uvedeno, že se jedná o odměnu za dva úkony právní služby po 1.000 Kč /§ 7 bod 3 a § 9 odst. 2 vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) zvýšená o náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč za každý úkon právní služby (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu)/. Za 2 úkony právní služby, a to první poradu s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení na základě ustanovení soudem a doplnění kasační stížnosti, jakožto písemného podání nebo návrhu ve věci samé. Jednalo se tedy 2x o částku 1.000 Kč + 2x částku 300 Kč a s ohledem na skutečnost, že JUDr. Tomáš Kapoun je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se nárok vůči státu o částku odpovídající dani, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění účinném pro projednávanou věc, a to ve výši 546 Kč, celkem tedy 3.146 Kč.

Právní zástupce žalobce byl ustanoven Nejvyšším správním soudem v řízení o kasační stížnosti, takže pokud jde o 1 úkon právní služby, a to příprava a převzetí právního zastoupení a první porada s klientem dne 29.4.2014, tento úkon krajský soud žalobci neuznal, neboť věc

byla JUDr. Kapounem převzata v rámci kasačního řízení, kdy proběhla i porada s klientem 29.4.2014 a tato byla již proplacena právnímu zástupci Nejvyšším správním soudem.

Poté, kdy věc byla zrušena Nejvyšším správním soudem a vrácena Krajskému soudu v Brně JUDr. Kapoun doplnil žalobu 26.11.2014 a zúčastnil se dvou jednání u Krajského soudu v Brně, a to dne 1.4.2015 a 8.4.2015. Jedná se tedy o další 3 úkony právní moci po 1.000 Kč a 3x režijní paušál po 300 Kč dle vyhl. č. 177/1996 Sb. Dále soud s ohledem na náročnost sporu uznal jednu poradu s klientem přesahující jednu hodinu, když má za to, že s ohledem na náročnost sporu dalších porad nebylo potřeba, čili jedná se o další úkon po 1.000 Kč a režijní paušál 300 Kč, celkem 4 úkony po 1.000 Kč, 4x režijní paušál po 300 Kč, tj. 5.200 Kč a vzhledem k tomu, že právní zástupce je plátcem daně z přidané hodnoty, je toto zvýšeno o 21% daně z přidané hodnoty, tj. o 1.092 Kč, celkem se jedná o částku 6.292 Kč, která bude vyplacena právnímu zástupci žalobce Krajským soudem v Brně.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 8. dubna 2015

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně